

וְאִין לוֹ לְקַבֵּל עֲנֵשׁ, וְיֵשׁ לוֹ מְזוּן
מֵאוֹתוֹ מְזוּן עֲלִיּוֹן שְׁלֹמֶעֱלָה
לְמַעְלָה.

טוב מכלם מי שלא התפרש ולא
התגלה וכל דבריו בנסתר הם,
זהו זכאי חסיד ששמר מצוות
התורה וקימן, והשתדל בתורה
יומם ולילה. זה נאחו ונהנה
בדרגה עליונה על כל שאר בני
אדם, וכלם נאחזים (בכרים) מחפתו.
בא וראה, בשעה שאמר הקדוש
ברוך הוא למשה יאסף אהרן אל
עמיו, נחלש כחו, וידע שגשברה
זרועו הימנית, והודענו על גופו.
כיון שאמר קח את אהרן ואת
אלעזר בנו, אמר לו הקדוש ברוך
הוא: משה, הרי זרוע אחרת
הלויית לך (ומנתי לך), והפשט את
אהרן וגו', ואהרן יאסף, הרי
אלעזר יהיה אצלך בזמן (מיו) זה
תחת אביו. ועם כל זה לא השלים
מקום באותו זמן כאביו, שהרי
ענני הכבוד הסתלקו, ולא חזרו
אלא בזכות משה, ולא בזכות
אלעזר.

ויעש משה כאשר צוה וגו'. למה
לעיני כל העדה? אלא משום
שאהרן היה אהוב העם יותר
מהכל, ולא יאמרו שזה נמשך על
ידי משה. ומשה משך לאהרן
בדברים עד שעלו להר, וכל
ישראל היו רואים בשעה
שהפשיט משה לבושי אהרן
והלבישם לאלעזר.

מה הטעם משה (ולאהרן)? אלא
משה הלבישם את אהרן כשעלה
לכהנה, זהו שכתוב וילבש משה
את אהרן את בגדיו, וכתוב (ויקרא
ח) וילבש אתו את המעיל. כעת
משה הוריד ממנו מה שנתן לו,
והקדוש ברוך הוא הוריד ממנו
מה שנתן לו, ושניהם הפשיטו

ולית ליה לקבלא עונשא, ואית ליה מזונא
מההוא מזונא (דף קפ"ג ע"א) עלאה דלעילא
לעילא.

טב מפלהו, מאן דלא אתפרש, ולא אתגלייא,
וכל מלוי בסתימא אינון. דא הוא זכאה
חסידא, דנטר פקודי אורייתא, וקיים לון,
ואשתדל באורייתא יממא ולילי. דא אתאחיד
ואתהני בדרגא עלאה על כל שאר בני נשא,
וכלהו אתאחדן (כ"א אתיקדון) מחופה דהאי.

הא חזי, בשעתא דאמר קדשא בריך הוא
למשה יאסף אהרן אל עמיו, אתחלש
חילא דיליה, וידע דהא אתפר דרועא ימינא
דיליה, ואודעזעא כל גופיה, כיון דאמר קח
את אהרן ואת אלעזר בנו, אמר ליה קדשא
ברוך הוא, משה, הא דרועא אחרא אוזיפנא
לך (ומינתי לך), והפשט את אהרן וגו',
ואהרן יאסף, הא אלעזר יהא לגבך, זמנא (כ"א ימינא)
דא תחות אבוי. ועם כל דא לא אשלים אתר
בההוא זמנא כאבוי, דהא ענני יקר אסתלקו,
ולא אהדרו אלא בזכותא דמשה, ולא בזכותא
דאלעזר.

ויעש משה כאשר צוה וגו'. (במדבר כ) אמאי לעיני
כל העדה. אלא, בגין דאהרן הוה רחימא
דעמא, יתיר מפלא, ולא ימרון דהא אתנגיד
על ידא דמשה. ומשה משין לאהרן במלין,
עד דסליקו לטורא, וכל ישראל הוו חמאן,
בשעתא דאפשיט משה לבושי דאהרן,
ואלביש לון לאלעזר.

מאי טעמא משה (כ"א ולאהרן). אלא משה
אלבשינון לאהרן כד סליק לכהנא,
דדא הוא דכתיב וילבש משה את אהרן את
בגדיו, וכתיב (ויקרא ח) וילבש אתו את המעיל.

השתא. משה אעדי מניה, מה דיהב ליה. וקודשא בריך הוא אעדי מניה,